

נֶר יְהֹוָה נְשָׁמַת אָדָם בְּתִיב כי הם כאור הנר מאחר שנאמר בהם 'נֶר ה'
נשמה אדם.

נשומות אומות העולם הם מדיעכת הקש שאין האש שורה עליהם כלל ולכון
שוקטים על מוקומם

וּכְתִיב, (יחזקאל לד) **אָדָם אַתֶּם, אַתֶּם קָרוֹיִין אָדָם, וְלֹא
אוּמֵין עֻזְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת** ובישראל נאמר 'אדם אתם'

ודרשו חז"ל [צז] אתם קרוין אדם ולא שאר אומות העולם [צח]. **נְשָׁמַתֵּין דְעַמֵּין
עֻזְבָּדִי כּוֹכְבִים וּמְזֻלּוֹת, מְדֻעֵיכוּ דְקַשׁ, בְּלֹא נְהֹרָא
דְשָׂרִי עַלְיָהוּ** כי הנה נשומות אומות העולם הם מדיעכת הקש שאין האש שורה
עליהם כלל. **וְעַל דָא מְשַׁתְכְּבִין, וְלֹא מְתַגְּעַגְעַן,** דהא לית
לוֹז אָזְרִיתָא, וְלֹא דְלַקְיָן בָּה, ולא נהורא שרייא בהז
ומשם כך הם שוקטים על מוקומם והם לא מתגעגעים כלל מאחר שהם לא זכו לתורה והם
לא נדלקים על ידה ולכון אין האור שלה שורה עליהם כלל, **אַיִזּוּן קִיִּימִין
בְּעֵצִים בְּגֹנוֹ נָוֶרֶא דְלַיְיק,** בלא נהורא דשריא עליהו,
וְעַל דָא מְשַׁתְכְּבִין בְּלֹא נָוֶרֶא בְּלֹל כי הם עומדים בעצים בתוך אש

* * * אור הרשב"י *

אפשר לבנותו בלשון רבים לומר אדמים
ומשא"ב תואר אנווש וכドוי שאפשר לבנותו
בלשון רבים לומר אנשים, והוא מאחר
ישראליהם הם עם אחד שלא נפרד כלל ולכון
רק בו יצדך תואר אדם שהוא רק תואר
יחיד ולא רבים.

[צז] כדאיתא בבבא מציעא דף קיד עמוד ב'
דרתニア, רבי שמעון בן יוחאי אומר: קבריהן של
נכרים אין מטהמאיין, שנאמר ואתנן צאני צאן
עירתי אדם אתם - אתם קרוין אדם, ואין
נכרים קרוין אדם.

[צח] וסוד הדבר הוא שתואר אדם אי

* * * הלימוד היומי *

דולקת ע"י שהם נמצאים עם ישראל אבל אין האש נתפסת בהם כלל ומשום לכך הם מצויים ללא מאור כלל. אמר רבי יוסי, דא איזה ברירו דמלחה, זפאה חילקי דזיכינה להאי, למשמע דא ואמר רבי יוסי לרבי אבא שודאי והוא ביררו של דבר, ואשרו חילקי שוכיתו לשמוע את הסוד הנעלה זהה.

רעה מחייננא

כ"י רוח עברה בו ואיננו זה מלאך שנקרא עברה
ובחברורא קדמאתה אמר רעה מחייננא, בוציננא קדיישא, שפיר אמרו רב אבא ורבינו חייא ורב יוסי ובchiaורו הראשון שהוא ספר הזוהר [צט] אמר הרעה מחייננא, שיפה אמרו

אור הרשב"י

בפרשת וישלח הוקשה לי רק אמר ר' אלעזר يوم שמת רבי בטלה בהוניה דמשמע דברי מה לפני ר' אלעזר ובפרק הפוילים אמר שלח רבי לדבר באשותיו של ר' אלעזר, ועוד תראה בתקוני זהר חדש רק אמר ובגין דלא בקיין אילין דרא בתרא עבדין תרין זוני תפילין, משמע מהלשותון רק אמר אילין באילו דבר או וכן הרבה.

אמנם האמת אצלם שהרבה דבריהם שהיברו מן רב אחריו מיתנתן בנן עדן נתגלו לנו, וזה שאמרו בתקונים ויקומו עמק בוציננא קדיישא ושית חברוי דאתבנשו בקדמיה באיה וזה להדרשא ביה מילין כד בקדמיה ובן הוא מה שאמרו בחיבורא קדמאתה, ורוב הדברים

[צט] וביאר המק"מ שהטעם שספר הזה נקרא החיבור הראשון הוא ע"פ המבואר בספר חמלה ימים וויל': ואשר הקשית לשאול על מה שאמרו כמה פעמים בפרשת פנהם ובחיבורא קדמאתה מהו, וכן בראש תקוניין ובגין דא אסתכם קודשא בריך הוא ושכניתיה למייעבר האי חיבורא על יד ההוא דאנגליא ומהו על יד ההוא דאנגליא.

דע קוושט דברי אמת ובהו יתיישב לך הא דמייתי בפרשת פנהם ובריש התקונים עניין רבה בר בר חנה שהיה בימי האמוראים ומן רב אחר הרשב"י, וכן מי דמייתי שם בפרשת פנהם גבי מים אחרוניים דברי הגאנונים והם דברי התוספות בנדען, ונעם

הליימוד היומי

רבי אבא ורבי חייא ורבי יוסי שמש"כ 'אנוש בחצר ימיו' הכוונה למטרו"ן המתהדר בגדילת החצר, אבל (תהלים קג) **כִּי רׁוֹחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינֶנוּ, חֲכָא צָרִיךְ לְמַפְתַּח מַלְיָין,** מאין עברה בז אבל עתה נbaar שמש"כ בפסוק אח"כ 'כִּי רׁוֹחַ עֲבָרָה בּוֹ וְאֵינֶנוּ' בפסוק זה צרייך לפתח בדברים ולברר מה הכוונה במש"כ עברה בז. **הִא עֲבָרָה זָעַם וְצָרָה.** חד מאינו מלאBIN רעים אלא פירושו שהוא מלאק הנקרא עברה שהוא אחד מהמלאים הנקרים עברה זעם וצראה.

אדם שמת בלי בניים צרייך לעשות שינוי מקום, שינוי השם ושינוי מעשה כדי שלא יכירו בו המשחיתים

דְּבָגִין דְּלֹא יִשְׂתַּמְזְדֻעּוּ בֵּיהֱ אַיִן מְאֵרִי חֹבִין, צָרִיךְ לְמַעֲבֵד לֵיהֱ שְׁנָויִי מֶקֶם, וְשְׁנָויִי הַשֵּׁם, וְשְׁנָויִי מַעֲשָׂה ופסוק זה רמז על מי שמת בלא בניים שבכדי שלא יכירו בו אותם המשחיתים

אור הרשב"י

העולם אינם מבינים מהו עניין "ובחברוא קדמאה", אך האמת שהוא גלה להם כמה תורות אחר פטירתו, ומה שנגלה להם קדם קרא חברוא קדמאה. ובזה מושב היטב מה שמצואים בספריו הוחר הקדוש ובתק nomine פרוש על מימרות האמוראים שהוא אחר רבינו שמעון בר יוחאי ומן מרובה. אך באמת אלו המאמרים גלה רבינו שמעון בר יוחאי אחר פטירתו ואו כבר היו אלו האמוראים בעולם. אחר כך מצאתי עניין זה באיה ספר.

אשר תמצא כי הוא מעונייני האמוראים והגאננים הוא מאות אשר הידשו בחיבורא בתראה אחרי מותן בנן עדן, ובכן לא יקשה מה שדרש ר'א על רבינו סוד ביום שמת רבינו בטליה בהוניה.

וכן אתה עוד בספר שיחות מוהר"ז – אות רעט וויל': אמרה: **שנמצאים כמה מאמרם בוחר הקדוש שנגלה רבינו שמעון בר יוחאי לתלמידיו אחר הסתלקותו.** וזה עניין "ובחברוא קדמאה" שכתווב בוחר הקדוש בפרק פינחים (ג ריט): ובשאר מקומות. כי

בעליה חוכות או צריך לעשות לו שינוי מקום ו שינוי השם ושינוי מעשה [ג]. **כגוננא דארברהם, דאתמר ביה** (בראשית יב) **לך לך מארץך וממולדתך, חרי שניי מקום** וכדוגמת אברהם שלא היה לו בנים והוא היה צריך שינוי מקום ו שינוי שם ו שינוי מעשה כי נאמר בו לך לך וגגו, דהינו שזה שינוי מקום. (בראשית יז) **ולא יקרא עוד שמה אברהם, והיה שמה אברהם, חרי שניי השם** ומה שנאמר בו ולא יקרא עוד שמו אברהם והוא שמו אברהם' הרי הוא שינוי השם. **שניי מעשה דاشתני מעובדין בישין דעבד בקדמיתא, לעובדין טבין** ושינוי מעשה הוא מאחר שהוא השתנה מהמעשים הרעים שהוא עושה בתחילת אל המעשים הטובים [גא]. **אייהו מטה לא. לרוח דההוא דמיית בלא בגין** ואברהם הוא המשל למי שמת בלא בנים שהוא צריך לעשות שינוי מקום ו שינוי שם ו שינוי מעשה בכדי שלא יפגעו בו המשחיתים. **כגוננא דא עבד קדשא בריך הוא**

אור הרשב"י

על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה. ויש אומרים: אף שינוי מקום, כתיב ויאמר ה' אל אברהם לך לך מארץך, והדר ואעשר לנו נדול. ואידך – והוא זכותה הארץ ישראל הוא דאהניא ליה. [ק] והנה ביהל אור לא גורם מתיבת שניי מעשה דاشתני עד תיבת דמיית בלא בנים ובמקום זה הנירסה התהלך לפני והוא תמים חרי שינוי מעשה.

[ג] בדאיתא בראש השנה דף טז עמוד ב' ואמר רבבי יצחק: ארבעה דברים מקרעין גור דין של אדם, אלו הן: צדקה, צעקה, שינוי השם, ושינוי מעשה. צדקה – כתיב וצדקה הצליל ממות, צעקה – כתיב ויצעקו אל ה' בצר להם וממצוקותיהם יוצאים, שינוי השם – כתיב שרי אשתק לא תקרא את שמה שרי כי שרה שמה, כתיב וברכתי אתה ונמת נתתי ממנה לך בנך, שינוי מעשה – כתיב וירא האלים את מעשיהם, כתיב וינחם האלים